

Немачка савезна влада очекује да ће до 2026. недостајати око 240.000 квалификованих радника. Према прогнозама Института за тржиште рада и истраживања занимања (ИАБ), до 2035. биће чак више од седам милиона радника мање, пише Дојче Веле.

Али проблем је већ велики: прошлонедељно истраживање Удружења немачких индустријских и трговинских комора (ДИХК) показује да више од половине испитаних компанија не може да попуни радна места, барем делимично, јер постоји недостатак радника. Тренутно су непопуњена око два милиона радних места, наводи Дојче веле. Као резултат губи се додата вредност од скоро 100 милијарди евра.

Посебно трпе здравство и социјалне службе, као и логистичка бранша. У угоститељству је недостатак особља довео до ограничене понуде и скраћеног радног времена. Недостатак је такође велики на подручјима електромобилности или обновљивих извора енергије – важни задаци трансформације и конкурентност многих компанија су угрожени, наводи ДИХК.

Недостатак особља такође расте у администрацији и у комуналним предузећима. Према студији консултантске компаније за менаџмент Прајс Вотерхаус Куперса, до 2030. године ће недостајати најмање милион квалификованих радника.

Зашто нема довољно квалификованих радника?

Важан разлог: бејби-бум-генерација, рођена од средине 1950-их па надаље, полако иде у пензију, пише Дојче веле.

Немачка влада сматра да ово има двоструки ефект на ситуацију квалификованих радника: радна места која остану упражњена не могу се попунити довољним бројем млађег кадра. А због старења друштва које захтева више неге, потребно је више стручњака, на пример на подручјима здравства, неге и социјалне заштите.

Поред приметног старења друштва, с дигитализацијом и енергетском транзицијом ту су још два велика друштвена тренда која играју велику улогу – и захтевају нове вештине и особље. Савезна влада говори о “три велика Д”: демографији, дигитализацији и декарбонизацији. Краткорочно, криза изазвана пандемијом коронавируса такође је погоршала ситуацију. Многи квалификовани радници у угоститељству и услужним делатностима морали су да буду отпуштени и сада се не враћају.

Шта намерава да учини савезна влада?

Својом стратегијом квалификоване радне снаге савезна влада жели да побољша оквирне услове за компаније, предузећа и јавну администрацију. Документ од 39 страница начињен је у септембру, а план је одобрила влада средином октобра. Централни део пакета мера чине веће могућности за обуку и даље образовање, боља равнотежа између посла и приватног живота, флексибилни преласци у пензију и лакша имиграција.

Шта би требало да се промени код имиграције?

Плановима немачке владајуће коалиције је између осталог предвиђено и увођење тзв. “карте шансе” по бодном систему за тражење посла за људе из земаља изван Европске уније са страном стручном квалификацијом од најмање две године. Критеријуми за избор укључују познавање језика, професионално искуство, године и повезаност с Немачком.

Приликом издавања радне визе требало би више узети у обзир радно искуство. Квалификације стечене у земљи порекла не морају нужно да буду признате пре уласка. Влада је о томе усвојила предлог закона крајем новембра.

Какве су реакције привредника?

Пре свега, добродошли су планови за лакшу имиграцију. “Потребни су нам људи који ће нам помоћи да одржимо свој просперитет у овој земљи”, изјавио је председник Удружења послодаваца Рајнер Дулгер.

За Централно удружење немачке грађевинске индустрије “карта шансе” и лакша имиграција за искусне професионалце били би “важни темељи за врбовање квалификованих радника у грађевинарству”.

Подршку су изразила и друга удружења. Али, критички се гледа на планове даљег усавршавања. Све док финансирање, замена одсутног радника и питање враћања на посао нису разјашњени, такав закон није прихватљив малим и средњим предузећима као и приватним предузећима, сматра генерални директор Савезног удружења средњих предузећа Маркус Јергер.

Немачки савез синдиката је у саопштењу нагласио да “дуже радно време, виша старосна граница за одлазак у пензију и свеобухватно појачано запошљавање радника из иностранства” не би требало да ублаже притисак на компаније. Уместо тога, морали би да обезбеде боље услове за рад и обуку, наводи Дојче веле.

(Дојче веле, Н1)